

Zondag 17 juni "ERIC DEKKER CLASSIC"

Zaterdag 16 juni reis ik af naar Drente om bij vrienden eerst een gezellige avond door te brengen en zondag de 'ericdekkerclassic' te fietsen. De avond was bere gezellig en mijn fietsmaatje Alby laat de biertender niet met rust en tapt er rustig op los.

Om een uur of elf besluiten we te gaan slapen en laten onze vrouwtjes lekker zitten met hun wijntjes.

Het is zondagochtend zes uur en ik ben redelijk uitgeslapen. Om half zeven sta ik in tenue beneden voor het ontbijt en Alby komt mij vergezellen. Ik hou het bij een "normaal" ontbijt van brood maar Alby is wat van plan vandaag want daar komt de bami. Professioneel duwt hij de stapel bami naar binnen en zegt het nog lekker te vinden ook, "bikkel".

Om kwart over zeven hebben we afgesproken met de rest van de club helden die vandaag een "stukkie" gaan fietsen. Onze ploeg telt een fraaie omvang van zes personen en de mannen zijn allen redelijk tot goed getraind, het wordt dus knallen. Ieder stapt in de auto en we vertrekken naar Hoogeveen waar een "valwind" deze week heeft huisgehouden. Om acht uur willen we starten, in het gezelschap van andere fanatieke fietsers die stevig willen doortrappen. De auto staat geparkeerd en onze materiaalman Jeroen (geen gein!) verzorgt onze racemonsters en geeft ze wat lucht en hangt de nummerbordjes op. Ready to go!!!!

Het is bij de start rustig en dat is begrijpelijk want de verwachtingen zijn ongunstig, 160 kilometer, kaseien, regen en veel wind zijn de recepten vandaag. Eric Dekker zien we bij de start en gaat ook fietsen zo te zien, hopelijk niet met ons want de 'kanjer' ziet er nog afgetraind uit. We gaan beginnen en we zijn snel uit Hoogeveen en zien geen auto's meer. Twee fietsers haken bij ons aan en 1 daarvan zal ons ook niet meer los laten (af en toe zal die aan het elastiek hangen). De temperatuur is goed maar van zon valt niet te spreken alleen maar wolken die een dreigende grijze kleur hebben.

We peddelen voort en we trappen zo rond de 30/32 km/u tegen de wind in. Ik voel me goed vandaag dus ik besluit het grootste gedeelte van het kopwerk op me te nemen samen met nog drie mannen. Drente bied ons een mooie rustige fietsomgeving en de route brengt ons langs Dwingeloo, Beilen, Gieten, Exloo, Orvelte en uiteindelijk weer in Hoogeveen onze start en finischplaats. Het is veel draaien en keren in dit landschap en zoals beloofd rijden we over veel steentjes en zo af en toe kaseienstrook met een fietspad ernaast gelukkig. Het zevental is niet gewent in een groep te rijden en daarom is van draaien geen sprake, ik probeer het wel maar zonder resultaat.

Wat voorspelt was gebeurt ook, het begint te regenen en hard ook. In een korte tijd zijn we tot op het velletje nat en onze zonnebrillen vol met druppels wat het zicht er niet beter op maakt. Ik merk dat mijn prestaties beter worden met de regen, en ik ben lekker aan het doortrappen met 34/35 per uur. Op een gegeven moment vind ik het welletjes en iemand anders mag het zware werk doen. Bij het afzakken kijk ik over mijn schouder en zie een peleton van zo'n 30/40 man. Ik vat dat maar op als een compliment.

Voor een aantal gaat het te hard en daardoor worden er rare moves uitgehaald om in het wiel te blijven. Wat ik vrees word werkelijkheid, we moeten uitwijken voor een vrouw op een normale fiets die op een recht fietspad besluit naar links te sturen. Bammmmmmmmmmm, en ja hoor daar ligt iemand. En het blijkt een van ons te zijn, dus we stoppen om te kijken hoe het met hem is. Niets ernstigs een schaafwond op de knie is alles dus we kunnen zonder al te veel oponthoud verder.

We doen het iets rustiger aan maar des-al-niet-te-min staat de teller op 31,5 gem bij honderd afgelegde kilometers.

We komen aan bij een kaseienstrook van zo'n 1800 meter zonder fietspad ernaast, shit dat worden blauwe ballen. Wat een klote stenen alles ik mij bonkt en schut (vet), armen, nek en mijn fiets. Stiekem sla ik een kruisje voor mijn fiets want dit is niet normaal wat een geweld. Door de regen zijn de stenen ook nog glad en het mag een wonder heten dat niemand op zijn plaat gaat en bovenal geen lek rijdt. De regen stopt niet meer en we leggen ons er bij neer dat we een nat pak zullen houden tot het einde van de tocht.

Ik heb mijzelf weer op kop gezet en trap lekker door maar het blijkt te hard te gaan, de mannen kunnen zelfs het elastiek niet meer houden. We wachten, en als we compleet zijn rijden we weer verder door de wind en regen totdat er weer een bevoorrading is.

Nog 40 kilometers te gaan en dat geeft de burger moet om door te gaan.

De koppositie laat ik praktisch niet meer los, ik voel me nog steeds sterk. Het einde is in zicht en ik begin te denken om het laatste stuk solo te fietsen, nog even knallen. Bij kilometer 155 besluit ik te gaan en ik krijg twee man mee, een van onszelf en een aanklamper die net bij ons is aangesloten. We knallen dik boven de 30 door tegen de wind in. Voor het eerst vandaag draaien we soepel rond en de snelheid blijft zo rond de 35/37 p/u hangen, prima. Op een gegeven moment moet de finish komen maar nee hoor, het weer zo'n tocht.

\$\$((\$?:?{ }#:#\$""% @ @ @% &***!

We gaan door want de wens om als eerste te eindigen is er nog steeds. Bij een afslag raken we de aanklamper kwijt –die overigens goed meedraaide- want hij mist de afslag. We rijden door zonder een idee te hebben hoeveel kilometers het nog is. Op basis van de fietsborden verwachten we nog een kleine tien kilometer te moeten fietsen naar Hoogeveen. De teller staat inmiddels op een dikke 160 km en je hoeft geen wiskundige te zijn om de som te maken. We draaien met z'n tweeën lekker door richting Hoogeveen en al snel zien we de bebouwing komen. Net voor de finish zet ik aan voor een laatste opleving en mij fietsmaatje laat het voor wat het is. Ik finisch als eerste, best verdient naar zo'n 130 kilometer kopwerk.

Als afsluiter de cijfers; een totale afstand van 175 kilometers met 29.5 gem, inclusief een val, een lekke band en regelmatig wachten.

Ik zie wel of de EricDekkerClassic volgend jaar weer op de agenda komt te staan.

Groet RonaldB